

росж. Огня-тъ не ся докачилъ до нихъ. Они стояли всрѣдъ пламака и пѣли пѣсень Богу.

Навуходоносоръ, кога видѣлъ три-тъ юноши неповре-
дены, ся изумилъ, встанѣлъ отъ мѣсто-то си и пыталъ ца-
редворцы-тъ, не трима ли чловѣцы свезаны хвърлихме въ
срѣдъ-тъ на разжеженъ-тъ пещь? Погледнете, тиѣ стоѣтъ
свободны, невредимы всрѣдъ пламака, който гы е обиколилъ
отвсѣдѣ, и съ нихъ още единъ четвъртый, прѣкрасенъ, като
духъ небесенъ“. Той пристѣпилъ до пещь-тъ и извикалъ:
„рабы Господа Вышняго, излѣзте изъ пламака и приблизете ся
до мене!“ Тиѣ пристѣпили до царя. Ни едно влакно отъ гла-
вы-тъ имъ не было опърлено; дрехы-тъ имъ останѣли непо-
вреждены; не ся видѣло на нихъ никаквѣ дирѣжъ отъ огнь, нито
духъ смраденъ; само оковы-тъ, съ които были окованы, ся
стопили и разсыпали. Тогава Навуходоносоръ ся поклонилъ
Богу истинному и казалъ: „благословенъ Богъ вашъ, Който
испрати Ангела своего да спаси надѣющихся на Него. Ако
нѣкой отъ подданицы-тъ ми ся осмѣли да хули Бога, Ко-
мучо ся покланятъ тыя Іудее, той ще бѣде прѣдаденъ на
смерть; зачтото нѣма другого Бога, който бы могълъ да
направи такова чудо“.

По повелѣніе царско, Седрахъ, Мисахъ и Авденаго
(така были прѣименованы во Вавилонъ: Ананія, Азарія и
Мисаилъ) ся опрѣдѣлили на высокы службы въ царство-то.

ГЛАВА ХСІV.

Пророкъ Данилъ.

Царь Навуходоносоръ веднажъ видѣлъ снъ, който му
направилъ твърдѣ голѣмо беспокойство. Той забравилъ всич-
кы-тъ подробности на тоя снъ; но усѣщаль страхъ, който
му ся втлапилъ въ главѣ-тъ, и не могълъ ни за что друго
да мысли, а само за то, че му ся присънило нѣчто страшно.